

betragter Udleveringen af Frimærker til Publikum som en Favør, en Tjeneste, man gør Publikum, og der er handlende, som opfatter dette i den Aand, at de endogsaa siger: Nej, vi vil ikke sælge Frimærker til andre end vore Kunder. Det kan altsaa medføre Besvær for Folk, som skal skaffe sig Frimærker i en Hast. Jeg ved nu ikke, om det skulde være den bedste Maade at afbøde disse Ulemper paa, at fordoble Rabatten. Den er jo nu 2 pCt., og den skulde altsaa forhøjes til 4 pCt., som den var i gamle Dage. Det betyder i Penge for Postvæsenet 200.000 Kr. for hver Procent, og det er jo ikke Smaapenge. Naar der i Anmærkningerne til Lovforslaget er antydnet, at man kunde tænke sig at gaa til autoriserede Udsalg, er det ikke at forstaa saaledes, som det ærede 15de Medlem for Hovedstaden, maaske med nogen Ret, har ment at kunne forstaa det: at de skulde være eneberegtigede til at sælge Frimærker. Det skulde de aldeles ikke være, men der skulde være visse Udsalg, som havde Frimærker ved Haanden og var forpligtede til at sælge dem, til hvem som helst der vilde købe, uden Hensyn til, om de vedkommende var Kunder i Forretningen. Ved Oprettelsen af saadanne Udsalg vilde de handlende altsaa ikke, som det ærede Medlem frygtede, blive henvist til at vise deres Kunder hen i en anden Forretning. Det behøvedes slet ikke; naar bare man vilde have den Ulejlighed at sælge dem Frimærker mod 2 pCt. Rabat som hidtil, vilde der ikke være nogen Grund til at vise Kunder andetsteds hen. Men det Hensyn, som her skulde varetages, er oprigtig talt først og fremmest Hensynet til Publikum. Hvad det drejer sig om, er altsaa, at Publikum kan faa Frimærker saa mange Steder, som det er nødvendigt, og det vil dog sige, at der ikke blot i hvert Kvarter, men vel i hver enkelt Gade skulde være et saadant Frimærkeudsalg. Det kan jo imidlertid drøftes i Udvalget, hvorvidt man vil være tilbøjelig til at gaa den ene eller den anden Vej. Jeg kan ikke se rettere, end at Tilstedeværelsen af autoriserede Udsalg, som altsaa er forpligtede til at sælge Frimærker, i Virkeligheden vil byde Publikum den største Garanti for altid at kunne faa Frimærker i en rimelig Afstand.

De øvrige Bemærkninger, som er faldet, tror jeg ikke kræver Svar just i dette Øje-

blik, og da der dog skal være en Udvalgsbehandling, som maa gaa i Enkeltheder, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger og takke for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, idet jeg haaber, at det skal kunne lykkes at føre det gennem Rigsdagen.

Gamborg: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil gøre. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at Afskaffelse af Lokalporto kun passer sammen med samtidig Afskaffelse af de højere Takster til Fordel for de lavere Takster, men det er ogsaa en saadan Foranstaltning, som jeg baade i Udvalget i Sommer og nu i Dag har arbejdet og talt for, saa vi er ganske enige paa det Punkt, og jeg haaber, at vi i 1921—22 kunde komme til en Ordning, hvorved hele den indenlandske Porto kun blev 5 Øre.

Det andet Spørgsmaal, jeg lige vil nævne, er, at jeg vil konstatere min Glæde over, at den højtærede Minister sympatiserede med mig i min Betragtning over, at Gebyrerne tilfalder Postkontorerne. Men jeg maa tilstaa, at jeg vilde have glædet mig dobbelt, hvis der ikke i dette Udkast til en ny Postlov, hvor det altsaa ikke er gamle Indtægter, det drejer sig om, havde staaet, at nogle af disse Gebyrer skal tilfalde Postkontorerne. Naar den højtærede Minister er ked af, at de Gebyrer, vi nu har, tilfalder Postkontorerne, er det kedeligt, at han i det nye Udkast indfører nye Gebyrer af samme Art. Jeg haaber, at vi i alt Fald skal komme bort fra dem. At det er et Lønningsspørgsmaal, er jeg selvfølgelig ganske klar over, men jeg foretrækker i høj Grad, at man indretter Lønningerne efter, hvad der er rimeligt og rigtigt, i Stedet for at give Lønninger paa denne mærkelige Maade.

Sigurd Berg: Den højtærede Minister sagde, at jeg havde ikke husket, at Revisionsbestemmelsen udtrykte, at Taksterne skulde ændres i 1921—22. Jo, det huskede jeg godt, og hvis jeg har sagt noget andet, er det ved en Lapsus, for jeg var i Virkeligheden klar over, at det var paa det Tidspunkt. Men det forandrer jo ikke noget som helst i det, som var min principielle Betragtning, nemlig om Midlertidig-